

Βυζαντινή Αγιολογία με έμφαση στον βίο του Λέοντος Κατάνης

Διδάσκων: Καθηγητής Αλέξανδρος Αλεξάκης

5^η ενότητα: «Διάλεξη 5»

Κύρια σημεία του μαθήματος

Στην πέμπτη θεματική ενότητα του μαθήματος γίνεται μετάφραση και σχολιασμός του Θεοδώρητου Κύρου. Φιλόθεος Ιστορία (Μέρος Β). Ιάκωβος (Παράγραφος 9-14)

Λέξεις κλειδιά του μαθήματος

Θεοδώρητος Κύρου, Φιλόθεος, Ιστορία, Ιάκωβος.

Ακολουθεί το υπό εξέταση κείμενο

ἐπεδείξατο, τὴν ὑπὸ τῆς εὐχῆς ἀφαιρεθεῖσαν ζωὴν διὰ τῆς εὐχῆς ἀποδοῦς τῷ κειμένῳ.

9. Τοῦτο δὲ ἐμοίγε δοκεῖ τῇ τοῦ μεγάλου Πέτρου εἰκέναι θαυματουργία, ὃς τὸν Ἀνανίαν καὶ τὴν Σάπφειραν^a κεκλοφότας καὶ ψευσαμένους θανάτῳ παρέπεμψεν. Καὶ γὰρ οὗτος ὡσαύτως τὸν τὴν ἀλήθειαν κεκλοφότα, καὶ τῷ
5 ψεύδει χρησάμενον ἀφείλετο τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ὁ μὲν γνοὺς τὴν κλοπὴν — ἀπεκάλυψε γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος χάρις — τὴν δίκην ἐπήγαγεν · ὁ δὲ τοῦ δράματος ἀγνοῶν τὴν ὑπόθεσιν, προσήνεγκε μὲν τὴν εὐχὴν, ἔστησε δὲ τῷ πλα-
B σαμένῳ τοῦ βίου τὸν δρόμον. Καὶ ὁ μὲν θεῖος ἀπόστολος
10 οὐκ ἔλυσε τοῖς τεθνηκόσι τὴν συμφορὰν · δέους γὰρ ἐχρηζε τοῦ σωτηρίου κηρύγματος τὰ προοίμια · ὁ δὲ τῆς ἀποστολικῆς ὑπάρχων ἀνάπλευς χάριτος καὶ ἐκόλασεν εἰς καιρὸν καὶ ἔλυσε ταχέως τὴν κόλασιν · τούτῳ γὰρ ᾗδει κερδανούοντας τοὺς πταίσαντας. Ἄλλὰ γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἰτέον καὶ
15 συντόμως κάκεῖνα ἐξηγητέον.

10. Ἐπειδὴ γὰρ Ἄρειος, ὁ τῆς κατὰ τοῦ μονογενοῦς καὶ τοῦ παναγίου πνεύματος βλασφημίας πατὴρ καὶ δημιουργός, κατὰ τοῦ πεποικηκότος τὴν γλῶτταν κεκινηκῶς, ἐνέπλησε τὴν Αἴγυπτον θοροῦβου καὶ ταραχῆς, Κωνσταντῖνος δὲ ὁ
5 μέγιστος βασιλεὺς, ὁ τῆς ἡμετέρας ἀγέλης Ζωροδάβελ

9 a. Cf. Act. 5, 1-11

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

22 ἐπεδείξατο+καὶ A || ὑπὸ] ὑπὲρ V || εὐχῆς+ἀπὸ τῆς ψυχῆς AB
23 ἀποδοῦναι QG ἀπέδωκε A.

9, 1 ἐμοί e || 2 τὴν om. PX || σαπφῆραν C σαμφείραν D || 3 παρέπεμπε WA || 4 οὗτος om. GS || τὸν om. S || τὸν ... κεκλοφότα (-φῶ-Ce) PCvDABe : τοῦ ... κεκλοφότος q || τὴν om. D || 5 χρησαμένου q || πεπλασμένῳ S || 13-14 τούτῳ — πταίσαντας om. X || 13 τούτῳ VBES : τούτου PC τοῦτο DqAT || ᾗδει WABS : ἔδει PCVDQG εἶδει e || κερδανούοντας DWe : κερδανούντος PCV τοῦ κερδανούντος QG κερδανεῖν AS κερδανόντας B || 14 πταίοντας e || τἄλλα CX.

10, 1 ἐπειδὴ γὰρ om. W || κατὰ τῆς ∞ CD || 2 καὶ+τῆς D || ἀγίου We || καὶ^a om. D || 3 γλώσσαν PCVQG || 5 ζωροδάβελ e

- κατ' ἐκεῖνον γὰρ τὴν τῶν εὐσεβῶν αἰχμαλωσίαν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἄπασαν ἐπανήγαγε, καὶ τοὺς θεῖους νεῶς εἰς ἔδαφος ἐρριμμένους εἰς ὕψος ἀνήγειρεν* —, ἐπειδὴ τοίνυν
- C οὗτος πάντας τῶν ἐκκλησιῶν τοὺς προέδρους κατ' ἐκεῖνον
- 10 τὸν καιρὸν συνήγειρεν εἰς τὴν Νίκαιαν, ἀφίκετο μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν ὀρθῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων οἷά τις ἀριστεύς καὶ πρόμαχος ἀπάσης τῆς φάλαγγος — τῆς Ῥωμαίων γὰρ ἡγεμονίας τηνικαῦτα ὑπῆρχεν ἢ Νίσιδης.
- 15 Ἐν τοίνυν τῇ μεγάλῃ συνόδῳ πολλῶν μὲν εὖ καὶ καλῶς, πολλῶν δὲ καὶ ἄλλως εἰρημένων — ἦσαν γὰρ ὀλίγοι τινὲς οἱ τάναντία μὲν ἐφρόνουν, γυμνοῦν δὲ τὴν σφῶν οὐκ ἐθάρρουν ἀσέβειαν, ἀλλὰ δελεάσμασι

10 a. Cf. Esd. 2, 1-2 ; 3, 1-13 ; 5, 1-17

PCv (= XV) Dq (= QGW) AB^o (= ET)S

6 γὰρ + τὸν καιρὸν B || 7 νεῶς PCXDW || 9 οὗτος πάντας PνDqAS : οὗτος πάντων C πάντας οὗτος B ἐκεῖνος πάντας e || τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν c XS || 10 συνήγαγεν C || τὴν om. QG || 12 πάσης X^e || 14 νίσηθης C νήσιδης D || 15 μὲν om. PCX || 16 ὀλίγοι τινὲς] τινὲς ὀλίγοι C οἱ λόγοι τινες E || 17 σφῶν + αὐτῶν CW || δελεάσμασι PXqBS : δελέασι CVDE δελεάμασι A δελεάσματι T

3. Cf. *H.E.*, I, 7 (p. 30 s.) : le concile de Nicée s'ouvrit le 20 mai 325. En fait, les chefs de l'Église n'étaient pas tous présents ; ils étaient environ trois cents (H.-I. MARROU, ap. DANIELOU-MARROU, p. 292 s.). On sait que le nombre 318 (*H.E.*, I, 7,3 ; p. 30, 21), qui rappelle les 318 serviteurs d'Abraham (*Gen.* 14,14) fut retenu officiellement depuis S. Hilaire en 360 ; cf. M. AUBINEAU, « Les 318 serviteurs d'Abraham et le nombre des Pères au concile de Nicée », dans *RHE* 61 (1966), p. 5-43 ; H. CHADWICK, « Les 318 Pères du Concile », dans *RHE* 61 (1966), p. 808-811, ajoute quelques références sur le nombre des Pères ; précisons à notre tour que la version syriaque de la Vie de Jacques par Théodoret (*Brit. Mus. Add.* 12174, f. 283 r^b) ajoutée à la tradition grecque, après συνόδῳ : « 318 Pères vénérables ». — Le titre de πρόεδρος, qui est courant au ve s. pour désigner l'évêque et plus précisément le patriarche, est attribué indistinctement à tous les évêques par Théodoret dans sa Correspondance ; cf. CANIVET, « Catégories sociales », p. 232 s.

τισι συνεκάλυπτον, οὐ πᾶσι μὲν γνωρίμοις, τοῖς δὲ ἀκριβέσι τῆς
 ἀληθείας μύσταις καὶ μάλα δήλοις —, ὑπαγορεύεται μὲν ἢ κατὰ πᾶσαν
 20 τὴν οἰκουμένην ἐπὶ τοῦ πάροντος κρατουσά τε καὶ κηρυττομένη τῆς
 πίστεως ὁμολογία, ὑπεσημήναντο δὲ ἅπαντες, καὶ τῇ χειρὶ καὶ τῷ
 D καλάμῳ οὕτω πιστεύειν καὶ φρονεῖν ὁμολόγησαν· ἀλλ' οἱ πλείους
 μὲν ἄσμενοι τοῦτο ἐποίουν, ἑπτὰ δὲ τινες τῆς Ἀρείου βλασφημίας
 συνήγοροι τῇ μὲν γλώττῃ καὶ τῇ χειρὶ συναμολόγησαν, ἀντιφθεγγο-
 25 μένην δὲ τῇ γλώττῃ τὴν γνώμην ἐπέκτειναν κατὰ τὴν προφητείαν
 τὴν λέγουσαν· «Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ, τῇ δὲ καρδίᾳ
 1301A πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ^b» καὶ κατὰ τὴν Ἰερεμίου φωνὴν τὴν δια-
 ρήθην βοῶσαν· «Ἐγγύς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ
 τῶν νεφρῶν αὐτῶν^c». Σύμφωνα δὲ τούτοις περὶ τούτων καὶ ὁ μακάριος
 30 ἔφη Δαβὶδ· «Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
 κατηρῶντο^d.» Καὶ πάλιν· «Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ
 ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες^e.» Οὗτοι τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπον
 τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον παρεκάλουν οἰκτεῖραι τὸν Ἀρείον ὑπὸ πάσης
 ἐκείνης ἀποκηρυχθέντα τῆς φάλαγγος· τοῦ δὲ καὶ τὸ τούτων ὕπουλον
 35 εἰδότες καὶ τὴν ἐκείνου πονηρίαν ὑφορωμένοι καὶ τούτου χάριν οὐ
 δεχομένου τὴν αἵτησιν, ἄλλοι τινὲς τῶν ἀπλότῃτι συνεζηκότων πολλὰς
 τῆς φιλανθρωπίας διεξήεσαν εὐφημίας, ταύτῃ χαίρειν λέγοντες καὶ
 B τὸν τῶν ὄλων θεόν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος τὴν ἄδικον περὶ
 ἓνα φιλανθρωπίαν ἀπανθρωπίαν ὠνόμαζε, πολλῶν οὖσαν λυμαντικὴν,
 40 καὶ λώβης πρόφασιν ἔσσεσθαι τοῖς ποιμνίοις ἅπασιν ἔλεγε, παρῆναι
 πᾶσιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος τῇ μὲν τῆς νηστείας χρήσασθαι κακουχίᾳ,
 ἑπτὰ δὲ κατὰ ταῦτόν ἡμέρας τὸν θεὸν ἱκετεῦσαι τὸ ταῖς ἐκκλησίαις
 συνοῖσον πρυτανεῦσαι. Δεξαμένων δὲ ἀπάντων τοῦ θεσπεσίου ἀνδρὸς

10 b. Cf. Is. 29, 13 c. Jér. 12, 2 d. Ps. 61, 5 e. Ps. 54, 22

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

18 μὲν] δὲ PC || 19 δῆλοι C || ὑπαγορεύεται μὲν ἢ] ὑπαγορευο-
 μένη D || 20 οἰκουμένην+ἢ D || 22 καλάμῳ+καὶ C || πιστεύειν+τε X
 || ὁμολόγησαν (ὁμολ. A)] ἕκαστος ὁμολόγησαν Q ἕκαστος ὁμολό-
 γησε W || 22-23 μὲν πλείους ∞ D || 23 ἄσμενοι] ἄσμενεις P ἄσμε-
 νως εἰς C ἄσμένως VQG || ἐποίησαν E || 24 γλώσση C || 24-25
 ἀντιφθεγγόμενοι D || 26 ὁ λαὸς οὗτος ∞ e || τῇ δὲ καρδίᾳ] ἢ δὲ
 καρδίᾳ αὐτῶν CVQG τῇ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν e || 28 καὶ πόρρω] πόρρω
 δὲ X || 29 περὶ τούτων om. A || 30 δαβὶδ ἔφη ∞ A || 32 τῆς] τῶν D
 || 33 ἀλεξάνδρον C || 34 τούτων τὸ ∞ e || 36 πολλὰς+τάς e || 37 διεξέεσαν
 PCB || 38 τῷ ... θεῷ E || ἐπεὶ C || περὶ] παρ' W || 39 ἀπανθρωπίαν om.

- τὴν εἰσήγησιν — ἤδεσαν γὰρ αὐτὸν ἀποστολικοῖς χαρίσμασι λάμ-
 45 ποντα —, ἐκεράννυτο μὲν ἡ νηστεία τῇ προσευχῇ · ἐψηφίζετο δὲ ταῖς
 ἐκκλησίαις ὁ τούτων κυβερνήτης τὸ συμφέρον. Καὶ ἐπειδὴ ἀπήντησεν
 ἡ κυρία, καθ' ἣν ἤλπιζον οἱ πλείους τὸν ἀλιτῆριον εἰσδεχθήσεσθαι,
 καὶ τῆς θείας λειτουργίας ἐφθασεν ὁ καιρὸς, καὶ προσέμενον ἅπαντες
 ἰδεῖν τὸν ἀντίθεον ἐλεούμενον, τῆνικαὐτὰ γίνεται θεῖον ὄντως καὶ
 C 50 παράδοξον θαῦμα · ἐν βδελυκτοῖς γὰρ καὶ δυσώδεσι χωρίοις ὁ
 ἀλάστορ ἐκεῖνος τῆς ἀπλήστου τροφῆς ἐκκρίνων τὰ περιττώματα,
 καὶ τὰ τούτων μετὰ τούτων ἐξέκρινε δοχεῖα. Οὕτω δὲ τῶν σπλάχνων
 αὐτοῦ διαλυθέντων καὶ σὺν τῇ κόπρῳ κεχωρηκότων, ἐξέπνευσεν ὁ
 δειλαιὸς παραχρῆμα καὶ τὸν αἰσχιστὸν ἐκεῖνον ὑπέμεινε θάνατον,
 55 τῆς δυσώδους αὐτοῦ βλασφημίας ἐν δυσώδεσι χωρίοις εἰσπραχθεὶς
 τὰς εὐθύνας καὶ διὰ τῆς Ἰακώβου τοῦ μεγάλου γλώττης δεξάμενος
 τὴν σφαγὴν. Θαυμάζει μὲν οὖν ἡ θεία γραφὴ Φινεὲς τὸν ἱερέα, καὶ
 εἰκότως θαυμάζει, ὅτι τὸν ὀλέθρου τῷ λαῷ γενόμενον πρόξενον κατέ-
 σφαξε τὸν Ζαμβρί*. Διὸ καὶ ψάλλον ὁ μακάριος ἔλεγε Δαβὶδ · «Ἔσθη
 D 60 Φινεὲς καὶ ἐξιλιάσατο καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις · καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
 εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος*· » Ἄλλ' ὁμοίως
 ἐκεῖνος ὄπλῳ πολεμικῷ χρησάμενος, τὴν δικαίαν καὶ πολυθρόνητον
 ἐκείνην εἰργάσατο σφάγην · τούτῳ δὲ ἤρκεσεν ἀντὶ δόρατος καὶ
 ξίφους ἡ γλώττα καὶ ἀνείλε τὸν ἀσεβῆ ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου.
 65 Ἀπόχρη δὲ τοῦτο καὶ μόνον τῶν τῆς Ἀρείου δυσσεβείας κληρονόμων
 διελέγξαι τὴν ἄνοιαν. Ὁ γὰρ τοσοῦτος ἀνὴρ τῶν μὲν ὑφ' ἡμῶν πρεσβευσ-
 μένων δογματῶν κῆρυξ ἦν καὶ συνήγορος · οὕτω δὲ κομιδῇ τὴν τούτων
 ἀσέβειαν ἐβδελύττετο ὅτι καὶ τὸν ταύτης πατέρα κατηκόντισεν, ὄπλῳ
 τῇ γλώττῃ χρησάμενος.
- 1304A Ἐπειδὴ δὲ ὁ σύλλογος ἐκεῖνος ὁ ἱερὸς διελύθη καὶ τὴν οἰκίαν
 71 κατέλαβεν ἕκαστος, ἐπανῆκε καὶ οὗτος οἷά τις ἀριστεύς νικη-
 φόρος τοῖς τῆς εὐσεβείας τροπαίοις ἐπαγαλλόμενος.

10 f. Cf. Nomb. 25, 6-15 g. Ps. 105, 30-31

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (ET)S

45 ἡ — προσευχῇ] τῇ νηστεία ἡ προσευχῇ Cq || 46 καὶ om. X
 || 47 κυριακῇ PCX DBeS || πλείστοι D || 49 ἐλαιούμενον T || 50
 θαῦμα] πρᾶγμα C || 51 τροφῆς] γαστρός W || 52 μετὰ τούτων om. B
 || ἐκκρίνει E || 53 αὐτοῦ] αὐτῶν D || ἐξέπνευσεν VDQWA^{pc} : ἐξέπεσεν
 PCXGA^{ac}BeS || 56 γλώσσης A || 57 σφαγὴν] πληγὴν e || γραφῇ+
 τὸν WA || τὸν ἱερέα om. W || 58 τῷ om. PXES || γινόμενον XS
 || 59 ζαμβρίν C ζαμβρῆ VDS || ψάλλον — Δαβὶδ] ψάλλον ἔλεγεν ὁ
 μακάριος Δαβὶδ c DWA ὁ ψάλλον ἔλεγεν e || ἔσθη] ἔστι P καὶ ἔστη
 C || 61 εἰς — αἰῶνος om. X || 62-63 ἐκείνην τὴν δικαίαν καὶ πολυθρό-

11. Χρόνου δὲ διελθόντος ὁ μὲν μέγας ἐκεῖνος καὶ
 θαυμάσιος βασιλεὺς μετὰ τῶν τῆς εὐσεβείας στεφάνων
 ὑπέξῃει τὸν βίον· οἱ δὲ ἐκείνου παῖδες τὴν ἡγεμονίαν
 ἐκληρονόμουν. Τότε ὁ Περσῶν βασιλεὺς — Σαδῶρης δὲ
 5 τούτῳ ὄνομα ἦν —, καταφρονήσας τῶν παιδῶν ὡς οὐ τὰ
 αὐτὰ τῷ πατρὶ δυναμένων, ἐπεστράτευσε τῇ Νισίδει παμ-
 πόλλῃ μὲν ἵππῳ, παμπόλλῃ δὲ πεζῇ στρατιᾷ. Ἦγε δὲ καὶ
 ἐλέφαντας ὅτι πλείστους. Καὶ διελὼν ὡς εἰς πολιορκίαν
 τὴν στρατιὰν περιεκάθισε κύκλῳ, καὶ μηχανήματα ἴσθη,
 10 καὶ τύρσεις ἀνωκοδόμει καί, σταυρώματα καταπηγνύς καὶ
 Β τὰ μέσα τούτων φορμηδὸν περιφράττων τοῖς κλάδοις,
 ἐκέλευε προσχοῦν τοὺς στρατιώτας, καὶ πύργους ἀντεγείρειν
 τοῖς πύργοις. Εἶτα ἐκεῖ τοὺς τοξότας ἀναβιβάζων καὶ
 ἀφιέναι κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐστηκότων τὰ βέλη
 15 κελεύων, ἄλλους κάτωθεν ὑπορύττειν τὸ τεῖχος ἐκέλευεν.
 Ὡς δὲ ἄπρακτα ἅπαντα ἐγένετο τῇ τοῦ θεσπεσίου ἀνδρὸς
 διαλυόμενα προσευχῇ, τέλος τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ τὸ
 ῥεῦμα τῇ πολυχειρίᾳ κωλύσας καὶ τῇ ἀποτειχίσει κευ-
 λυμένον τοῦ ποταμοῦ ὅτι πλεῖστον συναθροίσας, ἐπαφῆκεν
 20 ἀθρόον κατὰ τοῦ τείχους, οἷόν τι μηχανήματι τούτῳ
 σφοδροτάτῳ χρησάμενος. Τὸ δὲ οὐκ ἤνεγκε τὴν τοῦ ὕδατος
 ἐμβολήν, ἀλλὰ τῇ ῥύμῃ κατασεισθὲν ἄρδην ἅπαν τὸ

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

11, 1 χρόνου δὲ διελθόντος i.m. T¹ || 2 θαυμαστός VQGT || 3 τὴν+
 τῆς οἰκουμένης q (i.m. G¹) ABS || τῆς ἡγεμονίας D || 4 σαδῶρης
 XDGQABe : σαδῶρης PCV σαδῶρις W σαπῶρης S || δὲ om. CDGWS
 || 5 τούτῳ ὄνομα DWABE : ὄνομα τούτῳ ∞ CPXTS ὄνομα τοῦτο
 VQG || ὡς supra lineam G¹ || 5-6 ταῦτά De || 6 ἐπιστρατεύει B || τῇ
 νισίδει vBS : τῇ νισίδῃ PE τῇ νησίδῃ CD τῷ νισίδει q τῇ νισίδει A
 τῇ νισίδει T || 6-7 παμπόλλῃ μὲν ἵππῳ VDqAB : παμπόλλῃ μὲν
 ἄγων ἵππων P παμπόλλῃ μὲν ἵππων C παμπόλλῃ μὲν ἄγων ἵππων
 XS παμπόλλῃ ἵππῳ E παμπόλλῃ μὲν ἄγων μὲν ἵππων T || 7 παμπόλλῃ
 δὲ πεζῇ στρατιᾷ VqAB : παμπόλλῃ δὲ πεζῇ στρατεῖαν P παμπόλλῃ
 πεζῇ στρατιάν C παμπόλλῃ δὲ πεζῇ στρατιάν XS παμπόλλῃ δὲ
 πεζῇ στρατεῖα DE παμπόλλῃ δὲ πεζῇ στρατιάν T || ἦγε] εἶχε PCXS
 || 9 περιεκάθησε CE περιεκάθιζεν DB παρεκαθέζετο W || 10 περιπηγνύς
 DWAb || 12 ἐκέλευσεν VW || τοῖς στρατιώταις DTS || ἀνεγείρειν
 PCX || 13 τοξότας] στρατιώτας X || 14 ἀφῆναι e || 15 ἄλλοις PCXD

κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος κατέπεσεν. Οἱ δὲ μέγα ἐδόησαν,
 ὡς εὐαλώτου γενομένου τοῦ ἄστεως · τὸ γὰρ μέγα τείχος
 G 25 τῶν ἐνοικούντων ἤγγούον. Ἀνεβάλλοντο δὲ ὄμως τὴν
 προσβολήν, ἄβατον ὄρωντες ὑπὸ τῶν ὑδάτων γενομένην
 τὴν πόλιν. Πόρρω τοίνυν ὑποχωρήσαντες, ὡς τοῦ πόνου
 σφίσι λωφήσαντος, αὐτοὶ τε διανεπαύοντο, καὶ τοὺς ἵππους
 ἐθεράπευον. Οἱ δὲ τὴν πόλιν οἰκοῦντες εἰς ἱκετείας σπουδαιο-
 30 τέρας ἐτρέποντο, πρεσβευτὴν ἔχοντες τὸν μέγαν Ἰάκωβον ·
 οἱ δὲ ἐν ἡλικίᾳ πάντες ἀνωκοδόμουν σπουδῇ, οὔτε κάλλους,
 οὔτε ἀρμονίας ἐπιμελούμενοι, ἀλλὰ πρὸς τὸ τυχὸν ἅπαντα
 συντιθέντες, καὶ λίθους, καὶ πλίνθους, καὶ ὃ τι ἂν τις
 ἐκόμιζεν · καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ προὔθη τὸ ἔργον, καὶ τοσοῦτον
 35 ἔλαβεν ὕψος ὅσον ἀπόχρη διακωλύσαι καὶ τῶν ἵππων τὸν
 δρόμον καὶ τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀνευ κλιμάκων ἐπίβασιν. Τότε
 πάντες ἱκετεύουσι τὸν τοῦ θεοῦ ἄνθρωπον φανῆναί τε ἐπὶ
 D τοῦ τείχους καὶ ἀραιῖς κατατοξεῦσαι τοὺς πολεμίους. Ὁ δὲ
 ἐπέθετο καὶ ἀνήει καί, τὰς πολλὰς αὐτῶν θεασάμενος
 40 μυριάδας, σκιφῶν αὐτοῖς καὶ κωνώπων ἐπιπέμψαι νέφος
 ἱκέτευσεν τὸν θεόν. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγεν, ὁ δὲ ἔπεμπε, Μωϋσῆ
 παραπλησίως πειθόμενος^a. Καὶ οἱ τε ἄνδρες τοῖς θείοις

11 a. Cf. Ex. 8, 12-16 ; 10, 1-20

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

23 τὸ om. vqABTS || ἐδόων PCvQGS || 28 σφίσι λωφήσαντος] σφησὶν
 λοφήσαντος PC σφίσι λωφήσαντος Q σφίσι λωφίσαντος A λοφήσαντος
 σφίσιν B || 29 ἱκετείας P ἱκεσίας CX || 29-30 σφοδρότερας S || 31
 ἀνωκοδόμουν+ἐν e || 32 ἐπιμελούμενοι] om. A add. i.m. A^a || πάντα
 D || 33 πλίνθους καὶ λίθους ~ D || πλίνθους C || 34 προέθη D || 36
 κλιμακος e || 37 τε om. VS || 39 ἐπέθετο καὶ ἀνήει (ἀνίει PGe ἀνίη
 C)] πεισθεὶς ἀνήει S || 40 σκιφῶν PvQGAB (B¹ scr. π supra litt.
 φ) eS : σκηφῶν C σκιπῶν DW || σκιφῶν+μὲν XT || 41 ἱκέτευσεν
 XQW || μωϋσεῖ AE μωσῆ PCvG (ei scr. supra η G¹) W^{ac} μωυσῆ
 DW^pBTS μωσεῖ Q

κατετιτρώσκοντο βέλεσιν, οἱ τε ἵπποι καὶ οἱ ἐλέφαντες,
τὰ δεσμὰ διαρρήξαντες, ἐδραπέτευον τῆδε κάκεισε σκεδαν-
45 νύμενοι καὶ φέρειν ἐκείνας οὐ δυνάμενοι τὰς ἀκίδας.

12. Θεασάμενος τοίνυν ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς καὶ τὰ
μηχανήματα ἅπαντα ἔνησιν οὐδεμίαν παρεσχηκότα, καὶ τοῦ
ποταμοῦ τὴν προσβολὴν ἀνόνητον γεγενημένην — τὸ γὰρ
καταπεσὸν ἀνωκοδόμητο τεῖχος —, καὶ τὴν στρατιάν
5 ἅπασαν καὶ τοῖς πόνοις ταλαιπωρουμένην καὶ ὑπαίθριον
1305A κακοπαθοῦσαν καὶ ὑπὸ τῆς θεηλάτου ἐλαυνομένην πληγῆς,
ιδῶν δὲ καὶ τὸν θεῖον ἄνθρωπον ἐπὶ τοῦ τείχους βαδίζοντα,
καὶ τοπάσας αὐτὸν ἐφεστάναι τῷ ἔργῳ τὸν βασιλέα —
ἀλουργίδα γὰρ καὶ διάδημα περικείμενος ἑωρᾶτο —, ἤγα-
10 νάκτει μὲν κατὰ τῶν ἐξαπατησάντων καὶ στρατεῦσαι
πεισάντων καὶ τὸν βασιλέα μὴ παρεῖναι φησάντων. Θανάτου
δὲ ψῆφον κατὰ τούτων ἐξενεγκῶν, διέλυσε τὴν στρατιάν
καὶ τὰ οἰκεῖα βασιλεία κατέλαβεν ὅτι τάχιστα.

13. Τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ Ἐζεκίου τεθαυματούργηκεν
ὁ θεός, οὐ μείονα ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ μείζονα, ὡς ἐμοίγε
δοκεῖ. Τὸ γὰρ καὶ τοῦ τείχους καταπεσόντος μὴ ἀλῶναι
τὴν πόλιν, ποῖαν θαύματος ὑπερβολὴν καταλείπει; Ἐγὼ
5 δὲ πρὸς τούτῳ κάκεινο ἄγαν θαυμάζω, ὅτι καὶ ἀραῖς
χρησάμενος, οὐ σκηπτὸς ἤτησεν ἐνεχθῆναι καὶ κεραυνός,

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

43 οἱ om. E.

12, 1 καὶ om. S || 2 πάντα PCvDQGS || 4 πεσὸν (κατὰ i.m. P¹)
P καταπεσῶν. V || στρατεῖαν PDT || 5 ἅπασαν PvDQGS || καὶ¹ om.
CWAB || τεταλαιπωρημένην E τεταλαιπωρημένην T || 7 ἄνθρωπον]
ἄνδρα D || 8 τοπάσας] add. i.m. ὑποτοπήσας P¹ || 10-11 καὶ — πεισάν-
των om. D || 12 ἔλυσε XS || τὴν στρατεῖαν PBe τὸ στράτευμα XS.

13, 2 οὐ μείονα ἐκείνων PvDQGS : ἄμεινον ὁμοίως (ut vid.) C
οὐχ ἤττονα ἐκείνων WAB οὐ μείον δὲ ἐκείνων e || ἀλλὰ] εἰ μὴ De
|| 4 καταλείπει e || 5 τοῦτο PCABe || κάκεινα AB || ἄγαν om. D

§ 12 1. Dans l'*H.E.* (*l.c.*), Théodoret nomme Constance, et Sapor
croit voir l'empereur avant d'avoir essuyé l'invasion des moustiques.

- B ὅπερ Ἡλίας ὁ μέγας ἐκεῖνος ἐποίησεν, ἤνθια πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρχος ἐκάτερος μετὰ τῆς πεντηκοστῆς ἀφίκετο*.
 Ἦκουσε γὰρ τοῦ κυρίου πρὸς Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
 10 τοῦτ' αὐτὸ πειραθέντας ποιῆσαι διαρρήδην εἰπόντος·
 « Οὐκ οἴδατε ποίου πνεύματός ἐστε^b; » Διὰ τοῦτο οὐ
 χᾶναι αὐτοῖς τὴν γῆν ἤτησεν, οὐδὲ πυρὶ δαπανηθῆναι τὴν
 φάλαγγα παρεκάλεισεν, ἀλλὰ τοῖς ζωφίοις ἐκείνοις κατα-
 τρωθῆναι καί, τοῦ θεοῦ διαγνόντας τὴν δύναμιν, ὀψέ ποτε
 15 μεταμαθεῖν τὴν εὐσέβειαν.

14. Τοσαύτην εἶχεν ὁ θεῖος οὗτος ἄνθρωπος πρὸς τὸν
 θεὸν παρρησίαν· τοσαύτης ἄνωθεν ἀπέλαυε χάριτος. Ἐν
 τούτοις διατελῶν καί, καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς θείοις ἀύξανό-
 μενος ἡμέραν, μετὰ τῆς μεγίστης εὐκλείας τόνδε τὸν βίον
 5 ἀπέθετο καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν ἐστείλατο. Χρόνου
 δὲ διελθόντος καὶ τοῦδε τοῦ ἄστεως ὑπὸ τοῦ τηνικάδε
 κρατοῦντος τῇ περσικῇ βασιλείᾳ παραδοθέντος, ἐξήρσαν
 μὲν ἅπαντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ἔφερον δὲ τοῦ προμάχου
 τὸ σῶμα, ἀσχάλλοντες μὲν καὶ ὀλοφυρόμενοι τὴν μετοικίαν,

13 a. Cf. IV Rois 1, 9-12 b. Lc 9, 55

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

7 ὁ μέγας ἡλίας ∞ C || ἐκεῖνος ὁ μέγας ∞ D || ἐκεῖνος om. vQG ||
 πρὸς αὐτὸν om. X || 9 Ἦκουε D || Ἰωάννην+τοὺς PCvQGTs || 10 τοῦτ'
 αὐτὸ WABS : τοῦτο αὐτὸ PνQGT τὸ αὐτὸ C τοῦτο D || 12 χᾶναι]
 σχισθῆναι e || ἤτησεν] ἐποίησεν D || δαπανηθῆναι] παραδοθῆναι XS ||
 13 φάλαγγα] φλόγα e || post φάλαγγα addiderat ἀλλὰ παρ' ἐκείνων
 κατατρωθῆναι verba quae expuncta sunt B || παρεκάλεισεν om. WA.

14, 1 ὁ θεῖος οὗτος ἄνθρωπος CXWABS : οὗτος ὁ θεῖος ἄνθρωπος
 PVQG· ὁ θεοπέσιος καὶ θεῖος οὗτος ἄνθρωπος D οὗτος ὁ θεῖος ἀνὴρ
 e || 2 ἀπέλαυε W : ἀπήλαυε PXDABeS ἀπήλαυσε CVG^a ἀπέλαυσε
 QGp^a || 3 καὶ om. T || 3-4 αὐξάνομενος X διαυξανόμενος A || 4 εὐκλείας]

10 ἄδοντες δὲ τοῦ νικηφόρου ἀριστέως τὴν δύναμιν. Οὐ γὰρ
ἂν ἐκείνου περιόντος ὑπὸ βαρβάροις ἐγένοντο. Ταῦτα περὶ
τοῦδε τοῦ θεοῦ διεξελθὼν εἰς ἑτέραν διήγησιν μεταθήσομαι,
τῆς τούτου μεταλαχεῖν εὐλογίας ἀντιβολῶν.

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

10 νικηφόρου] μεγάλου C || 11 περιόντος] παρ ὄντος (παρ add. i.m.
V¹ ut vid.) V || βαρβάρους WBe || ἐγένοντο C || 12 εἰς+τὴν D || 13
μετασχεῖν B.

2. Cf. ci-dessus, I, 2, 2-3, et n. 1. Cédée par Jovien après la mort
de Julien (363), la ville de Nisibe supplia en vain l'empereur qui
campait sous ses murs de lui permettre de se défendre contre les